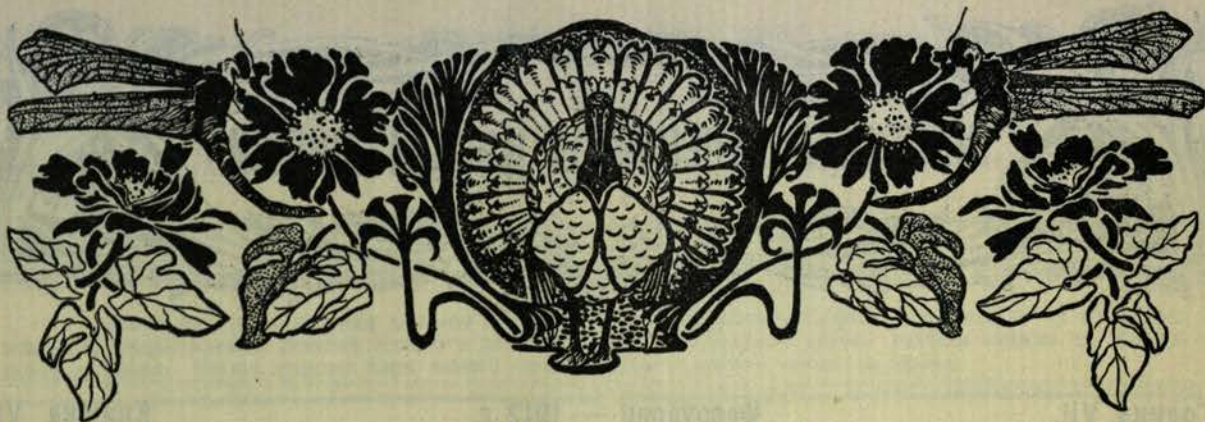

ЦАРЬ СОЛОМОНЪ И СЕСТРА МУ.

(Народна приказка — за дѣца и юноши).

Царь Соломонъ е ималъ една сестра, която знаела да прави така майсторски изкуствени цвѣта, че който ги погледнѣлъ само, безъ да ги помирише, не можелъ да ги различи отъ естественитѣ.

Единъ день отишелъ при нея братъ ѝ Соломонъ. Въ стаята ѝ зимѣ-лѣтъ било пълно съ цвѣта, едни естествени, други изкуствени. „Хайде“, рекла сестрата на мѣдрия си братъ, — „ако си наистина по-уменъ отъ мене, да ми кажешъ, кои отъ цвѣтата тукъ сж естествени и кои изкуствени, но безъ да се допрешъ до тѣхъ или да ги помиришешъ“.

„Добрѣ“, рекълъ Соломонъ, — „само

искамъ да ми позволишъ да слѣзна за малко въ градината, да взема нѣщо, което забравихъ тамъ“.

— „Може, иди!“ — рекла сестра му.

Соломонъ отива при единъ кошерь съ пчели, взема нѣколко пчели въ ржката си и се връща при сестра си. Щомъ влиза въ стаята ѝ, изпуска пчелитѣ. Тѣ веднага накацатъ на истинскитѣ, естествени цвѣта, а не на изкуствени.

Така е показалъ Соломонъ на сестра си, кое цвѣте било естествено и кое изкуствено, безъ да се допре до тѣхъ или да ги помирише.

МАЙКА.

(По А. Апухтинъ).

Какво? Умрѣла, жива? По-тихо говорете — Кой знай, заспала е дълбоко може би. Тамъ нѣкой се обади: „Дѣтето донесете, Сложете го до майчини гърди!“

И тамъ, гдѣ биеше сърдцето ѝ прѣди, Дѣтето съ плачъ главичката си скри. „О, и сега щомъ тя не потрепна, Умрѣла е“, — едва дочуто гласъ прошепна.

Ранъ — Восилекъ.